

Înălțarea Domnului

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Joi, 28 Mai 2020 11:34

Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare.” ... cu mare bucurie... „Și erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.” (Lc. 24:51-3).

Dacă, de-a lungul acestor șase săptămâni, Sfânta Biserică ne-a învățat să păstrăm pacea pe care Hristos ne-a oferit-o în prima zi a Învierii sale, când a spus „Pacea vouă” (In. 20:19), atunci ar trebui ca această trăire a păcii să ne umple inimile acum. Vedeți voi, această trăire a păcii apare în noi toți ca o așteptare a bucuriei. Oamenii caută un fel de odihnă, un fel de mângâiere. Din acest motiv, călătoresc dintr-un loc în altul, pentru a găsi pacea. Și totuși, această pace se află în ei, doar că într-o stare nedescoperită. Pacea este darul pe care ni-l face nouă Domnul, acea pace care face pe cineva să fie într-o stare de bucurie nepământească. Asta ne-a învățat Sfânta Biserică de-a lungul celor șase săptămâni ale Paștelui: să fim aproape de Hristos, să păstrăm această pace, să ne ferim de acele lucruri care, intrându-ne în suflet, ne tulbură pacea.

Vedeți, pacea noastră se găsește în inima noastră.

Iar această pace rămâne acolo câtă vreme nimic arzător nu se apropie de inimă. Dar imediat ce se apropie de inimă ceva arzător (vreo patimă) – atunci imediat pacea ne părăsește și începe o tulburare. Această tulburare aparține dușmanului omenirii, și supăra toată omenirea. Să fie ca această tulburare să-i ocolească pe cei care sunt în adăposturile lui Hristos.

Și ce sunt aceste adăposturi ale lui Hristos, aceste refugii ale sufletului uman din calea furtunilor vieții? Iată ce sunt ele. În prima zi a Învierii Sale, când ușile casei unde se adunaseră ucenicii Săi erau închise de frica evreilor, Iisus a venit și a stat în mijlocul lor și le-a spus: „Pacea vouă!” Acesta a fost primul Său dar, primul adăpost, pe care, prin ucenicii Săi, l-a dat tuturor creștinilor.

„Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Și Iisus le-a zis iarăși: Pacea vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt; Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, vor fi ținute.” (In. 20:20-23). Iată al doilea dar, al doilea adăpost. Iar acum, când Hristos se înalță, El ne lasă Harul Duhului Sfânt pe care ni l-a promis în chiar prima zi a Învierii Sale. Ne lasă două daruri. Primul este pacea după care tânjesc toți oamenii – adevărata fericire. Iar al doilea dar, ca pentru a ocroti și păstra această pace, este Taina Pocăinței, darul Sfântului Duh dat ucenicilor săi – darul de a ierta păcatele.

Iar astăzi, aici, în timp ce se despărțea de ucenici și se înalță la ceruri, i-a binecuvântat. Și ce s-a întâmplat? A fost o despărțire. Despărțirea aduce întotdeauna amărăciune, dar ucenicii au plecat bucuroși. De ce? Ei bine, pentru că înaintea lor s-au arătat căile vieții, iar ei nu mai erau de unii singuri ci aveau cu ei Harul Domnului. La rândul lor, știau că vor merge la cele veșnice cu Hristos. Și în timp ce traiul în această viață pământească este atât de lovit de tulburări, calea pe care ei mergeau va fi liniștită și cu pace, deoarece Harul Duhului Sfânt este suflat în preoțime: a ierta și a elibera.

Și ce ne spune Apostolul în această privință? Iată ce ne spune: „Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos întru Dumnezeu. Iar când Hristos, Care este viața voastră, Se va arăta, atunci și voi, împreună cu El, vă veți arăta întru slavă. Drept aceea, omorâți mădularele voastre, cele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta rea și lăcomia, care este închinare la idoli” (Col. 3:3-5). Cu alte cuvinte, mergeți și primprejurul vostru trec toate aceste valuri: necurăția, mânia, furia, defăimarea. Inima vă este vânturată dintr-o parte în alta. Dar cu toate acestea sunteți bucuroși. Primprejurul vostru se află Mâna Domnului, Harul Duhului Sfânt care vă călăuzește și vă mângâie, vă arată lumina, eliberându-vă de întuneric și neliniște.

Înălțarea Domnului

Scris de Arhiep. Andrei Rimarenko
Joi, 28 Mai 2020 11:34

Aceasta este bucuria. Bucuria că suntem eliberați. Avem acea bucurie pe care doar un creștin o poate avea: că este în Mâna Domnului, în mâna Harului care ne iartă păcatele noastre. Și știm că dacă ne aflăm pe acest drum al Harului, mergem luminați spre Viața Veșnică.